Centrul
Național
al Dansului
Oameni care mișcă lumea
10 - 30 SEPTEMBRIE
anticorp
AMPRENTA VAVA ȘTEFĂNESCU

anticorp calendar

10 - 30 septembrie, Mediateca CNDB, orele 16.00 – 22.00

La Vava în sufragerie

instalație – autoportret

Deschidere

10 septembrie, ora 18.00

Scene din viața unei femei

Sculptură mică de Elena Lot Vlad

Dansul Omului Cîine

Sculptură de Aurel Vlad

15 şi 22 septembrie, ora 18.00

Întîlniri cu publicul,

moderate de Vava Ştefănescu

16 septembrie, ora 20.00

Seară de film

propusă de Ana Cătălina Gubandru

17 septembrie, ora 20.00

You eat what they dance

Instalație performance de
Denise Rădulescu şi Iulia Popovici

24, 25, 26 septembrie, terasa « La Motoare », ora 21.30

Nopțile Arte - proiecții film

25 - 30 septembrie, ora 20.00

Sono anticorp - producție şi difuzare de audio-globină

Instalație sonoră interactivă de Julien Trambouze

Spectacole

12, 13, 20 şi 21 septembrie, Sala Rondă, ora 20.00

Julieta de Visky András

Regia : Mihai Măniuțiu

Coregrafie şi interpretare : Vava Ştefănescu

27 septembrie, Sala Rondă, ora 20.00

You come to see the show and you'll get an extra burger!

Concept, text şi coregrafie :
Mihai Mihalcea & Solitude Project

Lansare film

25 septembrie, Sala Rondă, ora 19.00

Cvartet pentru lavalieră

Regia : Anca Damian

Intervenții în spații publice

19 septembrie, fîntîna din fața Facultății de Arhitectură «Ion Mincu», ora 18.00

Peisaj cu habitus național – intervenție pe fundal gri

Intervenție Mihai Mihalcea şi invitații

24 septembrie, ora 16.00

Incursiune la Opera Națională Română

Lucrare de grup – dirijată de Dana Balint

29 septembrie, esplanada Teatrului Național, ora 19.00

Țara mea cu Feți – Frumoşi - Intervenție publică în viitorul recent

Intervenție Mihaela Michailov

anticorp «toate astea nici n-ar trebui să ne privească, dacă nu ne-ar privi direct» *

Desfiinţarea instituţiilor de spectacol fără drept de apel Teatrul din Tîrgovişte, Compania Orion Balet, Teatrul Oleg Danovski, artele spectacolului ca secţie la turism-sport-şi-tineret, ignoranţa faţă de şi lipsa statutului de artist independent aruncatul gunoiului pe geam de la bloc sau din maşini cînd mă înjură pentru că a dat cu maşina peste mine expresiile 'coaie' şi 'puşcărie' la tinerii din faţa geamului urlatul în spaţii publice claxonul fără motiv violenţa şi isteria către celălalt birocraţia abuzivă isteria în sine otv manelele la maxim şi oriunde neatenţia şi nepăsarea lipsa de reacţie exprimarea şi modul de lucru al funcţionarilor publici amestecul şi lipsa de repere 'dă-te tu ca să stau eu' lipsa de civilizaţie vulgaritatea acceptată ca valoare şi monedă de schimb corupţia scuipatul pe stradă reclamele pe clădiri istorice şi frumoase abuzurile de orice fel incapacitatea de a dialoga

Cum reuşeşti să rezişti azi ? Te mai deranjează ceva ? Te afectează ? Ce faci pentru asta ?
Acestea sînt întrebările pe care le-am adresat invitaţilor mei în Amprenta mea. Un răspuns personal, al fiecăruia, îl veţi găsi în aceste zile de septembrie, deşi mi-aş dori ca procesul de 'imunizare a culturii' să nu se oprescă aici. Ci de-abia să înceapă.
Îi dau dreptate lui Bogdan Ghiu cînd spune ***«cultura şi conştiinţa urbană nu trec doar prin corp; sînt în corp, sînt corp».***[**]
Cînd medicul de familie mi-a spus 'corpul tău nu produce destui anticorpi' şi mi-a dat nişte pastile care să stimuleze sistemul imunitar, mi-am dat seama că tot ce mă deranjează, tot ce atacă parcursul unui om normal, afectează demersul meu artistic. Creaţia mea este ameninţată la modul cît se poate de fizic şi propriu de aceşti factori patogeni sau morbizi[***].
Nu îmi mai vin decît idei de tip «soluţie – la – problemă» ori de tip «bombă atomică»; idei ce sînt supuse imperativului «necesităţii» «salvării» «recuperării» «imediatului/urgenţei»...

În afara industriilor culturale pentru publicul larg, arta este un animal ciudat care nu trăieşte în curtea noastră, ci undeva în altă parte, într-o altă curte, păzită de balauri !
Îmi amintesc că în '90–'92 spuneam: ***«orice gest, orice acţiune vizibilă, a oricăruia dintre noi (promoţia '88) construieşte imaginea dansului contemporan. Orice faci contează pentru celălalt».*** Este o susţinere aproape involuntară, dar care atunci s-a născut organic.
Pe atunci ignoranţa cu care era tratat dansul contemporan părea nesfîrşită. Asta înseamnă că ne-am creat anticorpi mai întîi pentru noi : anume atitudinea critică, bunul simţ, răspunsul adecvat, acceptarea diferenţei, impunerea principiului «e loc pentru toată lumea», atenţia la celălalt coleg... Nu vreau să idealizez.
Propun acelaşi sistem şi acum după atîţia ani, pentru că a funcţionat foarte bine.
Propun azi acest sistem, mai departe de breasla dansului, pentru celelalte domenii artistice.
La aniversarea primului an de MAD (Centrul Multi Art Dans), în 2001, spuneam «rezistenţă, forţă şi cadenţă». Dupa 7 ani sloganul rămîne valabil.

În aceeaşi măsură în care, azi, atitudinea multora faţă de arta este descalificantă pentru ei, acţiunea celor care au făcut posibilă naşterea Centrului Naţional al Dansului ar merita un mare premiu calificîndu-i drept promotori reali şi autentici ai artei româneşti contemporane.

Nu (mai) cred în revoluţii, aşa cum nu cred în arta militantă, sau ideologii. Cred în schimb, cu un optimism cretin ca noi putem stimula producerea de ANTI-CORPI din care ar trebui să rezulte apă şi energie, după cum spune mama mea. Apă - care să ne hrănească pe toţi, energie - ca să mergem mai departe.
Vava Ştefănescu

Dedic acest eveniment tuturor celor puţini care au putut să reziste factorilor morbizi[***]

---

*Cristina Modreanu într-o discuţie pe tema anticorpilor pentru cultură

**blogul publicat de Bogdan Ghiu «cultura şi conştiinţa urbană»

*** care indică o stare de boală sau rezultă dintr-o astfel de stare; nesănătos din punct de vedere fizic sau moral

Vava Ştefănescu *Coregraf şi dansator*

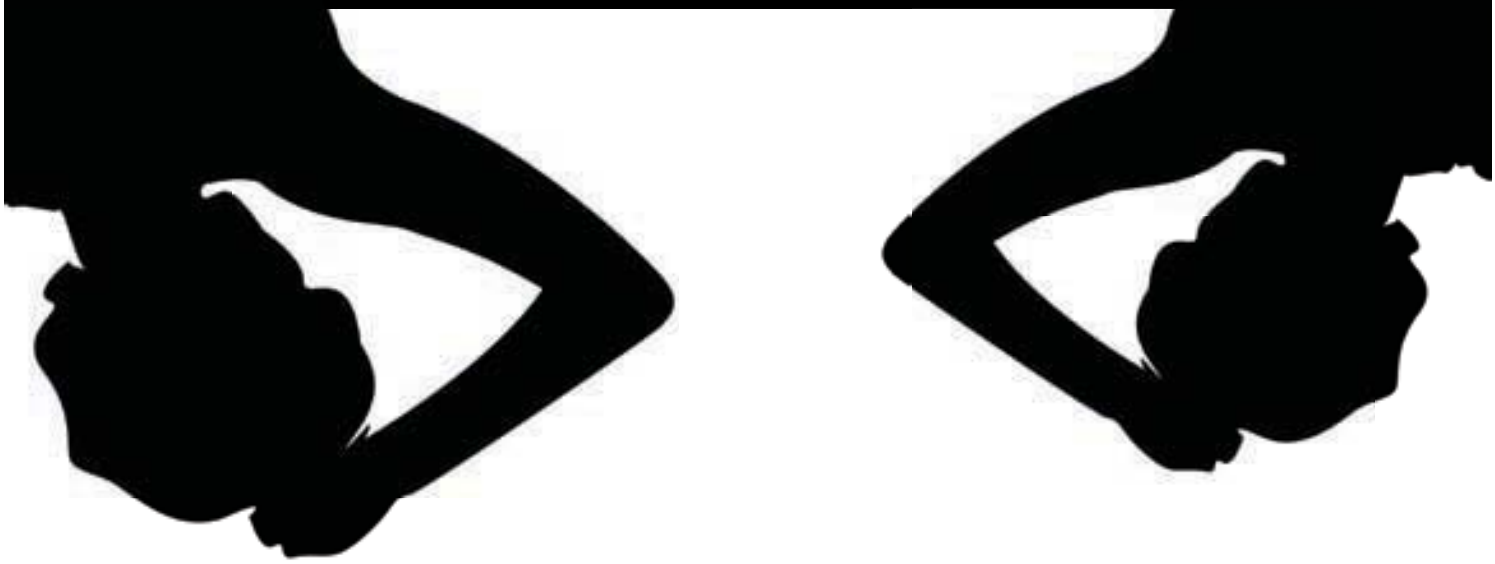

După o formație în dans clasic în Liceul de Coregrafie din Bucureşti, Vava Ştefănescu descoperă dansul contemporan în Compania Contemp, din care face parte pînă în 1996.
Programul «La Danse en Voyage», organizat între 1990-1992, îi oferă şansa de a se întîlni şi lucra cu coregrafi francezi de renume, care au deschis orizonturi şi perspective de descoperire şi cercetare în dansul contemporan. În 1994 absolvă Univesitatea de Teatru şi Cinematografie, la secția de creație coregrafică.
Curiozitatea artistică face din cariera sa o căutare foarte diversificată, ce merge de la studiul limbajului de dans la experimentare, prin întîlnirea mai multor discursuri de spectacol : video/film, fotografie, muzică live, text sau spații neconvenționale.

Creațiile sale, în permanentă căutare, merg de la explorarea raportului dintre mişcarea coregrafică şi textul dramatic – «Du-te vino, trei dansuri de Beckett» - , sau cel al filmului, instalației foto şi muzicii live – «Despre Tine», «Parfumul», «Orfeu sau despre cădere». Căutarea în creația sa, merge pînă la forme scenice 'radicale', de instalație coregrafică pentru obiecte şi corp – «The fiction of objects» şi «Copy and Paste» , «Cvartet pentru lavalieră».
Spectacolele sale sînt prezentate pe scenele naționale şi internaționale (Londra, Leipzig, Düsseldorf, Hamburg, Hanovra, Paris, etc).

Realizează coregrafie pentru teatru, cel mai des în complicitate artistică cu regizorul Mihai Măniuțiu : «Uitarea» coregrafiat împreună cu Sylvain Groud (Franța), «Intrusa», «Experimentul Iov», «Pescuitorii de perle» de Bizet, «16 lecții despre dezastrele amorului carnal», «Odihna».

Cele mai recente creații ale sale sînt «Solo online» (Teatrul Național Cluj 2005), «Miorița» - instalație coregrafică, «Cvartet pentru lavalieră».

Ca interpret şi coregraf participă la mai multe proiecte : «Julieta» de Viski András în regia lui Mihai Măniuțiu, «Vinerea Lungă» de Viski András în regia lui Tompa Gabor - Teatrul Maghiar Cluj, «Cîntarea Cîntărilor» în regia lui Mihai Măniuțiu – Teatrul Maghiar Cluj 2007, «O vară fierbinte pe Iza» în regia lui Mihai Măniuțiu (coproducție TNC – Teatrul «Tony Bulandra» Tîrgovişte 2007)

În 2000 înființează Centrul Multi Art Dans, (MAD), o instituție independentă pentru susținerea artiştilor dansatori şi coregrafi şi creației interdisciplinare.
Între 1994 – 2001 Vava Ştefănescu este profesor de dans contemporan la Liceul de coregrafie din Bucureşti şi asistent universitar la UNATC.
Ca activitate pedagogică independentă susține şi în prezent ateliere de compoziție coregrafică sau interdisciplinară şi ateliere de dans contemporan în cadrul mai multor festivaluri sau rezidențe de creație.

Julieta

12, 13, 20 şi 21 septembrie, Sala Rondă, ora 20.00

De: Visky András
Traducere de Paul Drumaru
Adaptarea şi regia: Mihai Măniuțiu
Scenografia: T.Th. Ciupe
Muzica: Ana Maria Avram şi Iancu Dumitrescu
Coregrafia: Vava Ştefănescu
Regia tehnică: Constantin Pojonie
Lumini: Jenel Moldovan
Sonorizare: Marius Rusu

Cu: Vava Ştefănescu

Locul acțiunii sau «Deo»
Am trăit aproape cinci ani într-un sat lagăr, construit în partea estică a Bărăganului. Nu împlinisem încă doi ani, cînd Ministerul de Interne m-a considerat, după legea 15539/3-07-1959, prizonier, «deținut». De la o vîrsta fragedă am fost un rezident foarte periculos, deoarece o întreagă dictatură tremura de frică în fața mea .

Oare, Shakespeare, să fi scris scenariul unic, valabil pentru întreaga istorie mondială?

Nu cred că sosirea noastră acolo a fost un eveniment deosebit: o mamă mărunțică, fragilă, aproape ca o tînără fată, şi şapte copii mici, epuizați, flancați de un milițian, căutând o barcă liberă. «Preoteasa cu şapte copii». Acestea au fost primele cuvinte învățate rapid în limba romînă şi, de asemenea, cel mai rapid semn de identitate. Noi nu aveam nimic. Nici măcar nu ştiam cu exactitate unde ne aflam. Mama provenea dintr-o familie din Budapesta şi nu ştia romîneşte.

.

Să fii acasă, liber, şi să nu trăieşti împotriva celuilalt: de ce este, oare, astfel alcătuită lumea, încît lucrul acesta să nu fie posibil, să nu-l poți învăța, decît atunci cînd nu eşti liber, ci doar un deținut?
Visky András

Adaptarea textului în română: Roxana Croitoru

Mihai Măniuțiu în dialog cu Vava

...despre Amprenta... ?

- Oricare dintre noi, într-un moment sau altul al existenței, se poate rătăci. Se poate pierde... Amprenta, însă, amprenta noastră unică, spirituală şi fizică ne poate ajuta să fim re-cunoscuți de către cei care ne iubesc. Chiar dacă noi nu ne mai recunoaştem şi nu mai ştim să ne iubim pe noi înşine. Iată de ce consider că « Amprenta » e un cuvînt prețios, un cuvînt plin de sens şi dătător de speranță.

...despre Anticorpi... ?

Amîndoi ne-am exersat, separat sau împreună într-o căutare cu dublu sens. Pe de o parte, alegerile noastre au fost în mod provocator inactuale: am vorbit despre ravagiile comunismului, despre freneziile iubirii, despre obsesia morții – ce poate fi mai «inactual» în lumea romînească de azi? Pe de altă parte, provocările noastre «inactuale» au trezit în foarte mulți spectatori un răspuns imediat, un răspuns pozitiv, pe care noi l-am primit cu bucurie şi care ne-a dat curajul de a continua. «Inactualitatea» noastră era, aşadar, «inactualitatea» a foarte mulți membri ai publicului. Amprenta de senzații pe care am pus-o în memoria şi sensibilitatea publicului nostru a primit, drept replică, amprenta de energie cu care publicul ne-a justificat demersul. Nu înseamnă asta că relația dintre noi şi publicul nostru creează anticorpi spirituali la mizeria care ne înconjoară şi încearcă să ne copleşească?

...despre JULIETA... ?

În dans – deşi prezent, deşi vibrant – cuvîntul rămîne de obicei ascuns. Inaudibil şi invizibil. În experimentul JULIETA cuvîntul are curajul de a se lăsa auzit. E un risc, fireşte - dar tocmai în asta constă provocarea noastră! - să nu ascundem cuvîntul care ne-a inspirat. Cuvîntul al cărui autor e Visky András. Cuvîntul care, cu acordul autorului, a devenit corp. Nu am tăiat nici un cuvînt din text! Ce nu se aude, se dansează şi rezonează în carnea Vavei Ştefănescu.
Noi nu am ascuns cuvintele, precum în tehnica de bază a dansului, noi le-am spus sau le-am făcut să fie rostite de fiecare fibră a actorului-dansator.

Mihai Maniutiu

Regizor de teatru şi profesor onorific la Facultatea de Teatru şi Televiziune a Universității «Babes-Bolyai» din Cluj, Mihai Măniuțiu a absolvit Institutul de Artă Teatrală şi Cinematografică « I. L. Caragiale» din Bucureşti în anul 1978. De atunci, este regizor al Teatrului Național din Cluj, montînd, însa şi în alte teatre importante din Romînia şi din străinătate (Belgia, Marea Britanie), creațiile sale primind numeroase premii naționale pentru : Cea Mai Bună Regie (Uniter, 1998, 2002, 2003), Cel Mai Bun Spectacol al Anului (Uniter, 1993) şi Premiul Criticii (1991, 2004).
A realizat peste 50 de spectacole printre care «Oedip salvat», «Cu uşile închise», «Afară în fața uşi », «Antoniu şi Cleopatra», «Burghezul gentilom», «Antigona», «Lecția», «Săptămîna luminată», «Caligula», «Richard al III-lea» (nominalizat pentru cel mai bun spectacol în turneu în Marea Britanie în 1994), «Richard II», «Experimentul Iov», «Exact în acelaşi timp», «Tragica istorie a Doctorului Faust», «Electra», «Woyzeck».
Spectacolele sale au participat la festivaluri internaționale şi turnee în Marea Britanie, Franța, Canada, Egipt, Austria, Finlanda, Coreea de Sud, Italia şi Brazilia.
Creației teatrale a lui Mihai Măniuțiu i-au fost consacrate două albume monografice «Trilogia dublului» şi «Măniuțiu. Imagini de spectacol».

You come to see the show and you'll get an extra burger!

27 septembrie, Sala Rondă, ora 20.00

Concept, text şi coregrafie: Mihai Mihalcea & Solitude Project
Interpreţi: Mihai Mihalcea & Mihaela Sîrbu
Colaj muzical din: Eartha Kitt, Josef Haydn, Kurt Dahle, Jérôme Soudan
Un spectacol produs de Solitude Project

(reprezentaţie în limba engleză, durata aproximativă 35 min)

«You come to see the show and you'll get an extra burger! » este un anti-spectacol, după cum îl numeşte autorul său. Este o lucrare în perpetuă transformare, diferită de la o reprezentaţie la alta, care lasă impresia unei repetiţii care are loc în faţa publicului. Autorul creează un remix permanent al conţinutului, amestecă fără reţineri planuri temporale şi sentimente de ultimă oră, şi încearcă să creeze un spaţiu propice pentru întrebări şi reflecţii lansate prin vocea actriţei Mihaela Sîrbu. Jucat în peste cinci limbi în festivaluri din Franţa, Germania, Polonia, Austria, Olanda şi Portugalia, „spectacolul" pune în centrul atenţiei confesiunea publică a autorului său, care se poziţionează critic faţa de problemele pe care le are în societatea în care trăieşte şi, mai cu seamă, în domeniul în care activează. Autorul ridică semne de întrebare în legatură cu arta dansului, balansînd permanent între dans şi ceea ce se află în spatele acestuia. Nu fără o notă de ironie, autorul se lasă purtat de subiectivismul său extrem, încalcă regulile şi convenţiile scenice, şi îi dezvăluie publicului amănunte despre culisele creării spectacolului şi despre evenimentele care i-au marcat formarea ca dansator. După reprezentaţiile avute la Centre National de la Danse din Paris, criticul de dans Marie-Christine Vernay, scria în ziarul „Liberation" din 12 decembrie 2002: „Vii la spectacol şi primeşti un extra burger!" al romînului Mihai Mihalcea este un spectacol inteligent, emoţionant şi plin de umor".

Peisaj cu habitus național – intervenție pe fundal gri

Mihai Mihalcea şi invitații

19 septembrie, fîntîna din fața Universității de Arhitectură «Ion Mincu», ora 18.00

Absența conştiinței civice şi lipsa de reacție aproape generalizate sînt lucrurile care mă deranjează şi mă neliniştesc cel mai mult la societatea românească de astăzi (şi de ieri).

Indiferența ubicuă, moliciunea privirii care trece peste lucruri ca şi cînd n-ar fi acolo, uşurința cu care coabităm deseori cu variante ale monstruosului şi cu care reuşim să ne justficăm, ne arată că nu percepem consecințele gesturilor şi acțiunilor noastre. Că reacționăm de cele mai multe ori fără conştiința valorilor pe care ne întemeiem practicile, obiceiurile, gesturile şi acțiunile. Exagerînd un pic s-ar putea spune că în afara instinctelor primare care ne apără de pericolele imediate nu avem nici un senzor activ pentru ceea ce ne afectează. Ne lipseşte sensibilitatea la schimbările politice şi sociale care ne afectează ca indivizi şi ca grupuri şi, ca urmare, nu reacționăm.

Deşi istoria noastră e plină de viteji, eroi şi martiri, mi-e teamă că (non) reacția la seria de evenimente petrecute în istora recentă şi foarte recentă a României ne oferă o altă posibilă înțelegere a felului în care romînii s-au comportat deseori, ca cetățeni şi ca națiune, de-a lungul timpului.

Mă întreb deseori de unde atîta toleranță pentru intolerabil? De unde atîta lejeritate a acceptării şi pînă unde se poate întinde aceasta? De ce dăm atîtea semne de inconştiență sau/şi infantilitate? De unde ne vine rezerva uriaşă de acomodare cu aproape orice? Ce mai trebuie să ni se întîmple pentru a înțelege că «toate astea n-ar trebui să ne privească, dacă nu ne-ar privi direct?

Mihai Mihalcea este dansator şi coregraf.

A absolvit Liceul de Coregrafie "George Enescu" şi Universitatea Națională de Artă Teatrală şi Cinematografică, secția Coregrafie. A fost bursier în cadru programelor « Six Week School » la Duke University Durham, Carolina de Nord, USA, « Pépinieres Européennes pour Jeunes Artistes »Paris.

Mihai Mihalcea a fost selectat artist în rezidență la Tanzquartier Wien, pentru perioada aprilie-mai 2002 (cu sprijinul KulturKontakt Austria). Din 2002 a fost invitat să colaboreze cu Centrul Național al Dansului de la Paris, care a devenit co-producătorul ultimelor sale spectacole şi a fost invitat să ia parte la cîteva proiecte şi laboratoare de cercetare coregrafică organizate de Tanzquartier Wien. Alte două rezidențe artistice i-au fost oferite de CND - Paris (iulie 2003) şi de Hebbel Theatre din Berlin (august 2003), pentru realizarea spectacolului «Stars High in Amnesia's Sky». În perioada noiembrie 2003 – februarie 2004 a fost invitat în rezidență artistică de Rețeaua internațională Mobile(e), care a decis să promoveze spectacolul «Stars High in Amnesia's Sky» în cadrul unui turneu în Germania, Franța şi Elveția.

Mihai Mihalcea a dansat şi a creat spectacole şi lucrări coregrafice prezentate în Franța, Germania, Italia, Ungaria, Austria, S.U.A., Bulgaria, Ukraina, Portugalia, Polonia, Ungaria, Olanda, Belgia, Elveția şi Slovenia.

Din 2006 Mihai Mihalcea este directorul Centrului National al Dansului Bucuresti, iar pentru activitatea sa a primit Marele Premiu al revistei «Cuvantul».

La Vava în sufragerie

instalație - autoportret

10 - 30 septembrie, Mediateca CNDB, orele 16.00 – 22.00

Dansul Omului Cîine

Sculptură de Aurel Vlad

După ce deschid o expoziție intru într-un fel de boală.
Nimic altceva nu mă poate ridica din ea, decît lucrul la o singură temă: Fiara din mine. O chem, ea vine ca un cîine alunecînd prin mine, hrănindu-se cu mine, dansînd cu mine.
«Dansul Omului Cîine» este una dintre lucrările modelate în 2005 într-o astfel de stare.
În 2008, pentru Vava, am transpus-o în lemn.
Fiara este ANTICORPUL meu.

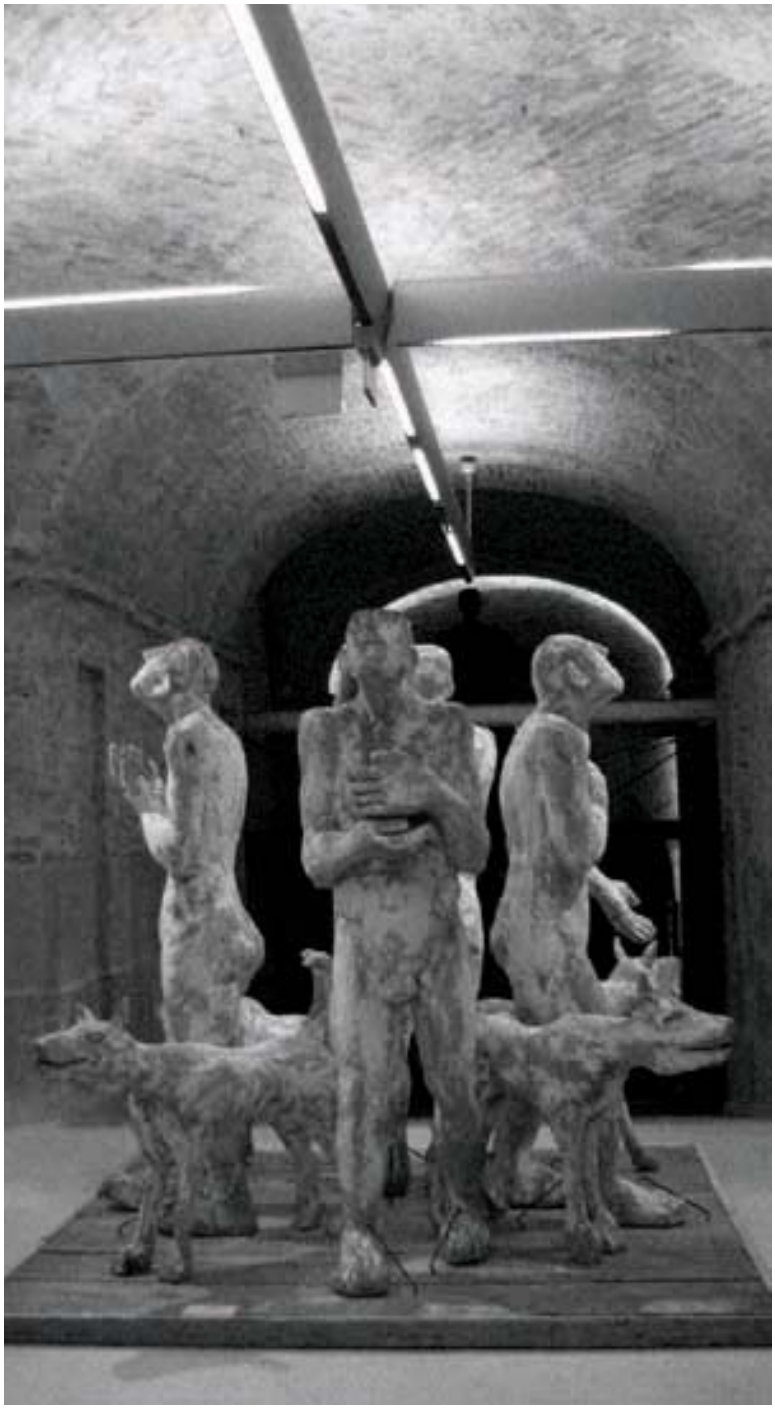

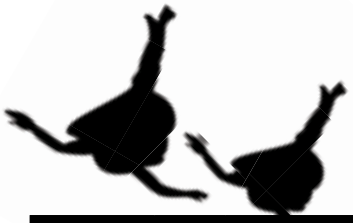

Aurel Vlad este absolvent al Institutului de Arte Plastice «Nicolae Grigorescu» din București, secția Sculptură, în anul 1984.
Este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România și are o bogată activitate de specialitate încununată cu numeroase premii:
Premiul pentru Sculptură al Uniunii Artiștilor Plastici, 1990
Marele premiu al Salonului de Artă București, 1998
Ordinul Național «Pentru Merit» în grad de Comandor, 2000
Premiul Academiei Române pentru Sculptură, 2000
Din 1990 predă la Catedra de Sculptură a Universității Naționale de Arte din București.

Scene din viața unei femei

La Vava în sufragerie

Sculptură mică de Elena Lot Vlad

Mi-am spus că apărarea mea e rîsul, că din balta peste care sar stropindu-mă cu noroi pot ieşi imagini vii, că pereții scrijeliți şi mîncați de delăsare îmi arată scenele pe care le poartă în ei.
Pot ghici vieți, timpuri, personaje şi ele devin lume paralelă.
Astea devin lucrările mele.
Scene aparent simple, fotografice, dar în abstractul lor în directă legătură cu un moment, cu o clipă – reacție de acceptare sau de respingere față de scrînteala societății.

Elena Vlad, născută la 13 august 1956 la Galați, absolventă a Institutului de Arte Plastice «Nicolae Grigorescu» din Bucureşti, secția Sculptură, în 1987.
Membru al Uniunii Artiştilor Plastici din România.
Expoziții personale: 2002, 2004, 2006 în România , 1996, 1997, 2007 în Germania
Expoziții de grup în țară şi în afara țării.
Din 1990 profesoară la Şcoala de Muzică şi Arte Plastice nr. 3 din Bucureşti.

You eat what they dance

La Vava în sufragerie

Instalație performance de Denise Rădulescu şi Iulia Popovici

17 septembrie, ora 20.00

Dacă «viața înseamnă ansamblul de funcții care rezistă morții» (Bichat)...
Instalația este o «natură moartă» a corpului, o scenografie a funcțiilor sale de receptare a factorilor externi. Disponibilitatea umană de a putea descifra semnale utilizînd încrucişat simțurile este o dovadă a probabilității de materializare în substanță organică a ceea ce este imaterial. Iubirea, frica sau şocul, de exemplu, pot să declanşeze căldură, miros, lichide sau gust. Ceea ce propun este o metaforă a urmei consumului afectiv şi material de stări, în acest caz de spectacole. Fiecare fel de mîncare este o metareferință la un spectacol, iar fiecare spectacol işi găseşte o consecință în arta Vavei Ştefănescu pe care fiecare este liber să o identifice. Este un discurs despre memorie, despre ce a consumat voluntar sau nu, despre ce produse artistice au fost « metabolizate » şi au ieşit învingătoare în lupta cu anticorpii.

Denise Rădulescu

Denise Rădulescu (n. 1983, Bucureşti). A absolvit Liceul de Arte Plastice «Nicolae Tonitza» din Bucureşti, Universitatea Bucureşti - Facultatea de Filosofie, Master în filosofie, Universitatea Națională de Arte Bucureşti - Facultatea de Istoria şi Teoria Artei, specializarea Teoria Artei.
Din 2006 coordonator al departamentului de cercetare/mediatecă la Centrul Național al Dansului Bucureşti.
Din 2006 curator, secretar literar şi coordonator de proiecte la galeria Montage pe care o înființeză în anul 2005. Tot acum înființeză şi teatrul independent din cadrul aceleiaşi galerii.
2002 - 2008 organizează mai multe expoziții de artă vizuală în galerii de arta şi în spații neconvenționale: Galeria Contrast Design, Galeria Montage, Centrul Național al Dansului (2005, 2006). Din 2002 pînă în prezent - colaborarează cu publicații de specialitate din țară (eseuri critice şi cronica de artă vizuală).
Curator al galeriei Contrast Design, Bucureşti între 2003 - 2005.

Iulia Popovici (n. 1979), jurnalist cultural şi critic de teatru pentru cotidianul «Ziua» şi săptămînalul «Observator cultura»l. A ținut conferințe despre teatrul românesc la New York, Poznan, Varşovia, Viena, a coordonat ateliere de dramaturgie şi a fost editorul suplimentelor de dans ale «Observatorului cultural». A publicat, de asemenea, în revistele «man_in_fest», «Vatra», «Dilema Veche» (România) şi «Dialog» (Polonia). A alcătuit antologia de dramaturgie romînească nouă, în traducere maghiară, Kortárs roman drámak, Editura Koinonia, Cluj (în curs de apariție). Din 2006, coordonează colecția de teatru a editurii «Cartea Românească». Scrie piese de teatru şi este una dintre autoarele antologiei « Tovarăşe de drum. Experiențe feminine în comunism», coordonată de Dan Lungu şi Radu Pavel Gheo pentru editura Polirom (2008).

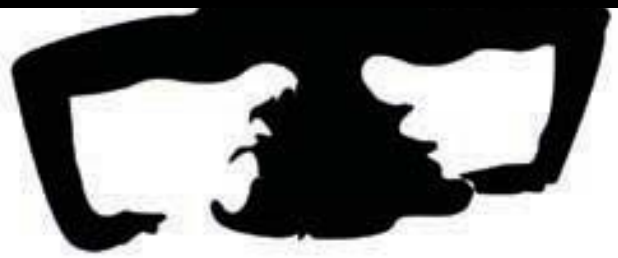

Sono anticorp - producţie şi difuzare de audio-globină

Instalaţie sonoră interactivă de Julien Trambouze

26 - 30 septembrie, ora 20.00

Sono/Anticorpi :

Un anticorp este un sunet complex utilizat de sistemul auditiv pentru a detecta şi neutraliza paraziţii cotidieni în manieră specifică. Anticorpii sînt secretaţi de către celulele derivate din obiceiurile sonore. Anticorpii constituie audioglobulina principală a sîngelui. Utilizăm de asemenea termenul «audioglobulină» în locul cuvîntului anticorp, însă folosirea este abuzivă.

În cursul răspunsului sonor, anticorpii au trei funcţii principale : să se lege de necunoscut, să activeze sistemul auditiv şi să recruteze celule în vederea unei noi creaţii, sono/anticorpii.

Este vorba despre o piesă sonoră de aproximativ 30 de minute care interoghează raportul nostru cu realul. Auditorul reacţionează lăsînd un mesaj sonor în confesionalul instalat în salon.

Suma mesajelor va fi revăzută de Julien Trambouze, urmînd ca un remix să fie ascultat de public în data de 30 septembrie.

Julien Trambouze - «Radioul este un cinematograf cu un ecran mult mai mare. Este o pasiune care îşi face din intimitate propriul vocabular.»

2008 - Creaţie sonoră pentru spectacolul «Cvartet pentru o lavalieră» de Vava Ştefănescu, «Odihna» de Mihai Maniuţiu, «Love from lu» de Luiza Mogoşanu, Arte radio, Sex Call «Pour t'exciter à fond».

2007 - Co-autor al piesei sonore «Call me» cu Nathalie Rubens

2005 - Piesa sonoră pentru instalaţia «Multiplex» în colaborare cu Gianina Cărbunariu

După 2003 - Jurnalist, reporter, documentarist la Radio France.

Între 2002 şi 2006 - Director artistic al atelierului - galerie Centrifuj din Valence, Franţa.

Cvartet pentru lavalieră – lansare film

25 septembrie, Sala Rondă, ora 19.00

Regia : Anca Damian
Film experimental, inspirat din spectacolul cu acelaşi nume al Vavei Ştefănescu
Produs de aparte film şi Editura Video
Un film de Anca Damian (Scenariu, Imagine, Regie, Producţie)
Cu: Mihai Mihalcea, Carmen Coţofană, Mihaela Dancs
Montajul: Sorin Damian
Coloana sonoră şi mixajul: Julien Trambouze

Anca Damian despre «Cvartet pentru lavalieră»:
Este un film experimental. Un oraş, sau mai bine spus oraşul, o stare, trei dansatori, care aud epidermic, o cutie-cabină în care cei trei simt enorm, vibrează cu sensibilitatea undelor sonore.
De ce am făcut filmul acesta? Pentru că şi eu simt enorm şi văd monstruos.

Anca Damian s-a născut la data de 01.04.1962, în Cluj Napoca. Iniţial director de imagine, ulterior regizor de filme documentare, cu precădere din zona filmului de artă, selecţionate la mai multe festivaluri internaţionale în secţiunea competitivă dintre care menţionăm : Festival International du Film sur Art (Montreal), Filmvideo (Montecatini), Bienale Internationale du film sur art (Paris), Dakino (Bucureşti) iar unele dintre ele difuzate pe posturile de televiziune RAI SAT (Italia) şi Kunstkanaal (Olanda). În 2008 finalizează în calitate de regizor primul film de ficţiune de lung metraj «Întîlniri încrucişate» care va avea premiera internaţională în luna octombrie la Festivalul Internaţional de Film din Pusan (Coreea de Sud).

Tara mea cu Feţi-Frumoşi
Intervenţie publică în viitorul recent

Mihaela Michailov

29 septembrie, esplanada Teatrului Naţional, ora 19.00

A reacţiona
Reacţie
Reactiv
Reacţionar
Familia de atitudini tari someazǎ România.
Anticorpul devine răspuns necesar.
Aparatul defensiv se transformă în sistem ofensiv.
Anticorpul e paradoxal şi cinic. Mă protejează neprotejîndu-mi indiferenţa. Mă apără dîndu-mi un brînci.
Văd în anticorp o formă a artei prompte, a artei de tensionare a conjuncturii. Artă a seismului provocat în imediat.
Cultura reacţiei are nevoie de exerciţiul implicării civice. Exerciţiu asumat şi conştientizat în timpii publici prezenţi. În spaţii publice carismatice prin efectul de apartenenţă la o acţiune concertată. Anomaliile din România anului 2008, discursurile unor agenţi patogeni socio-culturali sînt posibile pentru că reiterăm retractilitatea. Imunizarea prin ignoranţă e toxică.
Viruşii(Ilieştii,Păuneştii,Vadimii)seautoregenerează pe fondul tăcerilor, frustrărilor, amînărilor şi deziluziilor noastre.
România şi-a ratat sistemul anitivirus.
Deocamdată.
Vă invit să vă anticorpi-zaţi ofesniv. Să reacţionaţi ca să ni se întîmple ceva.
Jucăriile sînt în mîinile dumneavoastră.

Mihaela Michailov
Critic şi teoretician în domeniul artelor spectacolului, dramaturg.
Colaborează la mai multe publicaţii printre care «Suplimentul de cultură», «Şapte Seri», «Noua Literatură», «aLtitudini».
În vara lui 2008 a participat la atelierul de critică de dans organizat de ImPulsTanz, fiind unul dintre cei 11 critici internaţionali care au acordat Prix Jardin D'Europe.

Incursiune la Opera Naţională Română

24 septembrie, ora 16.00

Lucrare de grup – dirijată de Dana Balint

Cum staţi cu sistemul imunitar? Eu, de ceva vreme, mi-am propus să devin mai rezistentă. Fără vitamine şi minerale, fără cure de aer proaspăt, filtrat sau recondiţionat. Sînt etape pe care le-am parcurs deja, eficiente şi ele - nu zic nu - dar cu scurta perioadă de garanţie.
Ce te faci cînd urmează o lungă perioadă de activitate supusă deprinderii de a face mereu acelaşi lucru? Constaţi cu îngrijorare că proviziile de aer curat pe care cu eforturi ţi le-ai achiziţionat, se epuizează mult prea repede. Cauza? Răspunsul vine simplu. De obicei, la muncă, serviciu, job, indiferent de ce natură ar fi, se produce o cantitate substanţiala de stres.
Uneori, timpul petrecut în clădirile tip-cutie se derulează încet, foarte încet, picătură cu picătură pînă cînd simţi că paharul s-a umplut din prea-plin sau din prea-gol şi că o secundă în plus ar putea fi de nesuportat pentru echilibrul fragil al paharului golit-umplut până la maxim. Alteori, secunda şi minutul intră într-o cursă cu obstacole, ameţitoare.
Stoop! Uff! Ah! Mrr... Mmm...Cuvintele nu se mai articulează. Ţîşnesc comic, direct de la suprafaţă, formale, moleşite, guturale, agresive, binevoitoare. Cuvinte la pachet, pregătite, ambalate, asortate pe culori şi non-culori, cu zîmbet sau fără după posibilităţi. Pui punct. Pentru supravieţuire recurgi la planul B. Cauţi un refugiu în clădirea-cutie. Inspiri, expiri, te inspiri. Senzaţie de uşurare, relaxare. Suni un prieten. Vin mai mulţi. Un val de căldură se infiltrează în corp. Organsimul reacţionează producînd anticorpi. Spaţiul din jur capată o altă dimensiune. Se transformă, te transformă. Modelezi. Spaţii. Semne. Urme.
Dana Balint

Întîlnire cu publicul *Luni 15 septembrie, ora 18.00*
moderată de Vava Ştefănescu

Artiştii invitaţi în programul ANTICORP, vorbesc despre ce însemnă şi cum se creează anticorpi.

Întîlnire cu publicul *Luni, 22 septembrie, ora 18.00*
despre anticorpii Vavei Ştefănescu

Seară de film *Luni, 22 septembrie, ora 18.00*
propusă de Ana Cătălina Gubandru

De prin luna iulie în fiecare săptămînă fac vizionari de filme la CNDB pentru prieteni şi foşti cursanţi. Vava m-a invitat cu o seară de film şi la ea în sufragerie, pe tema anticorp(i). Primul gînd a fost spre Matthew Barney cu seriile lui « Drawing restraint» şi «Cremaster», care pleacă de la faptul că totul în lume este o extensie a corpului uman.
Info pe:
http://www.cremaster.net/ ; http://www.drawingrestraint.net/ ;
http://www.cremasterfanatic.com/FAQs.html#field
http://www.cremasterfanatic.com/SynopsisDrawingRestraint.html

Anticorp: substanţa specifică, de natură proteică, formată în organism în urma unui stimul antigenic, cu rolul de a combate efectul unor toxine din organism;
Antigen: substanţa care, introdusă în organism, poate produce anticorpi.
Ana Cătălina Gubandru

Ana Cătălina Gubandru, coregraf independent, născută în Bucureşti. Din 2006 ţine cursuri de dans contemporan pentru neprofesionişti la CNDB. În 2007 a participat cu performance-ul «No memories» în Balkan Dance Platform Atena, Explore Dance Festival Bucuresti şi New Europe Festival Praga. Din august 2008 a început să lucreze la proiectul«UNTITLED _ _ _ _ _ _ _ _ ALREADYMADE » (titlu în progress).

Nopţile Arte – proiecţii film
24, 25, 26 septembrie, terasa «La Motoare», ora 21.30

Eveniment realizat în cadrul festivalului european de artele spectacolului şi imagine TEMPS D'IMAGES, organizat de Asociaţia ArtLink (în caz că plouă, ne întâlnim în Sala Rondă a Centrului Naţional al Dansului Bucureşti, la aceeaşi oră)

Echipa CNDB

Mihai Mihalcea/Director
Vava Ştefănescu/ Director Artistic
Denise Rădulescu/ Coordonator Mediatecă
Carmen Coţofană/ Coordonator Proiecte
Anamaria Pravicencu/ Coordonator Proiecte
Andreea Novac/ Secretar Literar
Cătălin Nicolescu/ Light Designer
Adrian Stoian/ Sound Designer
Mary Ochenatu/ Secretariat
Mihai Vasile/ Consilier Juridic
Elena Ilie/ Contabil Şef

Centrul
Naţional
al Dansului

Oameni care mişcă lumea

Locaţie: TNB, B-dul Nicolae Bălcescu 2, Etaj 3/4 , Sector 1, Bucureşti
(acces spre Lăptaria lui Enache)
Tel: + 40 (21) 318 86 76
e-mail:office@cndb.ro
http://www.cndb.ro

Biletele se pun în vînzare la sediul CNDB cu o jumătate de oră înaintea începerii spectacolului.
Rezervări se pot face de luni pînă vineri între orele 10.00 – 16.00 la tel.
+40 (21) 318 86 76/ 0746 099 942 sau la adresa de e-mail: rezervari@cndb.ro.
Rezervările pe e-mail sînt valabile doar cu confirmare din partea CNDB.
Nu se fac rezervări în ziua spectacolului.

Mulţumim partenerilor noştri:

alternativ PORT.ro cinema tv teatru LiterNet.ro Suplimentul de CULTURA

FEEDER.RO 24-FUN CEL MAI TARE GHID DIN ROMANIA infoarte.ro

Mulţumim sponsorului VINO VERO